

l'economia valenciana. Seria dramàtic que s'enfonsara.

—**Vau assessorar el constructor més important d'Alacant, Enrique Ortiz. Vau aprendre'n molt, d'aquests temes?**

—N'he après abans i després. També quan vaig treballar a les empreses d'Ortiz, tot i que ho vaig fer durant poc de temps i malgrat que me'n vaig anar per voluntat pròpia. D'això, se'n descuida, la gent que em critica. Vaig treballar a dues empreses immobiliàries, i de totes dues me'n vaig anar voluntàriament. No sé si tots aquells que em critiquen ho haurien fet.

—**Proveniu d'Alacant, la part més afectada per la sequera. Penseu, com deia Pla fins ara, que podria fer-se un minitransvasament de l'Ebre?**

—Al debat d'investidura, Ignasi va mirar de deixar clar, davant un interlocutor molt i molt simple, que el problema de l'aigua és molt complex. És un tema que es presta a llançar consignes electorals molt rendibles o, en canvi, s'hi poden fer tota un seguit d'actuacions. Si una vegada preses totes aquestes mesures encara faltara aigua, nosaltres estariem disposats a buscar-la allà on s'escaiga. Ara bé, el transvasament de l'Ebre, segons com es plantejava, és del tot inviable. Ni Rajoy no el faria, com era previst al pla hidrològic.

—**Alacant escull un escó més al Congrés, al març. Penseu que el debat hídric farà que se l'emporte el PP?**

—El PP continuarà el seu discurs: que si l'AVE no hi arriba, que si això i això altre... Les obres de l'AVE són ben visibles, afecten.

—**Potser haureu de llogar autobusos i fer excursions a les obres.**

—Potser sí. El PP mantindrà el victimismo, però resulta molt difícil enganyar tothom a tothora.

—**Doncs el discurs del PP té èxit.**

—Cada vegada menys. La dessaladora del canal d'Alacant ja funciona, la segona fase s'inaugurarà d'ací a poc, la de Torrevella és en marxa... La gent veurà que totes funcionen i que signifiquen aigua per a sempre. La gent veurà que és molt més moderna i de futur la política nostra que no la dels transvasaments, que ja no la defensa ningú.

Victor Maceda

La factura que mai no pagà el PP

Els casos de suposada corrupció afecten principalment el PP i el PSOE. És evident, perquè són els dos partits majoritaris. Però la dimissió de Joan Ignasi Pla al capdavant del PSPV i alguns altres episodis del passat indiquen que mentre l'esquerra sol pagar les factures de la corrupció, als dirigents del Partit Popular, per contra, els costa molt d'assumir els deutes que va generant el descontrol en la gestió pública.

Amb un PSPV tocat de mort pel mal resultat de les eleccions autonòmiques i amb sectors del partit demanant des d'aleshores la renúncia de Pla, la dimissió del màxim responsable dels socialistes valencians ha estat provocada per un suposat tracte de favor d'una constructora. Joan Ignasi Pla va deixar de pagar les factures de la reforma de sa casa, al barri valencià de Patraix, que superaven els 100.000 euros. El constructor opta a un pla urbanístic de 700 habitatges a la localitat de Dénia, governada pel PSPV i en la qual Ignasi Pla té fixada la segona residència. El mateix dia que va anunciar la dimissió, però, l'ex-dirigent dels socialistes valencians va fer front a la totalitat de les quantitats pendents de pagament.

La renúncia del màxim responsable dels socialistes valencians al llarg dels darrers set anys era obligada. Les sospites i les evidències —Pla mateix va admetre que no havia pagat les factures— ho feien necessari. Si continuava, molt possiblement, qui hauria pagat la factura d'aquesta situació hauria estat,

més enllà de Pla, el PSPV. Una cosa hi ha clara: els votants de l'esquerra no perdonen. No perdonen mai els dirigents embolicats en casos de suposada corrupció i, normalment, ho fan pagar a l'esquerra a les urnes. La resposta dels socialistes ha estat immediata sense necessitat que Joan Ignasi Pla fóra imputat judicialment.

Per contra, al llarg de les setmanes i dels mesos previs a les eleccions municipals i autonòmiques, al PP de Francesc Camps li van sorgir nombrosos casos de suposada corrupció. Carlos Fabra, Pedro Hernández Mateo, Luis Díaz Alperi, José Manuel Medina o Eduardo Zaplana van ser-ne els protagonistes. Els quatre primers, fins i tot, van ser imputats, encara avui ho són, judicialment. No solament no va dimitir ningú, sinó que els votants no feren pagar cap factura als populars. Tot al contrari. Camps, el 27 de maig, es va convertir en el president de la Generalitat més votat de la història.

És a dir, el PP va aconseguir el major suport electoral que cap partit ha assolit mai al País Valencià arrossegant

D'esquerra a dreta, alguns dels casos de presumpta corrupció que darrerament han sacsejat el PP, fins al punt d'haver de visitar els jutjats: Carlos Fabra, president de la Diputació de Castelló; Pedro Hernández Mateo, alcalde de Torrevella; Luis Díaz Alperi, primer edil d'Alacant; i José Manuel Medina, que va abandonar, per pròpia voluntat, l'alcaldia d'Oriola. A sota, Eduardo Zaplana.

nombroses ombres de sospita sobre la seua gestió a les institucions públiques. Les mostres són evidents i afecten els populars de cap a cap del país. Des de Castelló fins a Alacant però sense assumir, si més no a hores d'ara, cap responsabilitat.

El cas Fabra. El president de la Diputació de Castelló i màxim responsable del Partit Popular a les comarques del nord del País Valencià, Carlos Fabra, va rebre dues querelles per part d'un empresari castellanenc que l'acusava del cobrament de comissions econòmiques il·legals per tal que Fabra intervinguera davant el Ministeri d'Agricultura a fi d'agilitar l'homologació de productes fitosanitaris. Els indicis feren que el jutge imputara judicialment Fabra, que és acusat d'un o diversos delictes contra l'administració pública. Fabra, però, es va tornar a presentar a les eleccions del 27 de maig i va renovar el mandat per majoria absoluta a la Diputació de Castelló. Malgrat que les visites de Fabra al jutjat no s'han acabat –continua imputat–, des del PP s'afanyaren a observar després de les eleccions que el suport de les urnes ja deixava Fabra fora de tota sospita judicial.

Pedro Hernández Mateo. L'alcalde de Torrevella, Pedro Ángel Hernández Mateo, és un altre dels càrrecs històrics del PP, en aquest cas a les comarques del sud, la gestió del qual es troba sota sospita. El creixement urbanístic de la seua ciutat –la localitat del País Valencià amb un augment de

població més gran– i les relacions amb constructors i promotors l'han posat a l'epicentre de la polèmica. Hernández Mateo, però, també està imputat judicialment per un cas de suposada prevaricació arran de la compra d'uns terrenys per 180.000 que l'any següent va vendre per una quantitat superior als cinc milions d'euros amb una plusvàlua multimilionària. Hernández Mateo ha continuat al capdavant de l'alcaldia i, a més a més, a les passades eleccions de maig va renovar, malgrat les acusacions i les sospites sobre la seua gestió, la majoria absoluta amb la qual governava el municipi. En aquest cas, com Fabra, els ciutadans no han girat al

PP cap factura electoral.

Alperi. L'alcalde d'Alacant, Luis Díaz Alperi, també es va presentar a les eleccions amb una imputació judicial a l'espatlla. El jutge l'investiga, a ell i a dos regidors més del PP, entre els quals hi ha la responsable d'urbanisme, per presumpte tracte de favor a l'empresari Enrique Ortiz en l'adjudicació de tres aparcaments. Ortiz és un dels constructors més coneguts i amb més bones relacions amb el poder no tan sols de les comarques alacantines sinó d'arreu del País Valencià. De fet, uns mesos abans d'esclatar l'escàndol dels aparcaments, el PP atorgà a Ortiz l'execució del pla

urbanístic de Rabassa, amb 15.000 habitatges, un dels projectes més grans de tots els que es construeixen arreu del país. El cas dels aparcaments o del pla de Rabassa només és la punta de l'iceberg d'una gestió que va tenir d'altre focus ben fosc: el forat econòmic de Mercalicante. Un jutjat d'Alacant, de fet, encara investiga la gestió en aquesta empresa pública on es va detectar un forat econòmic de més de sis milions d'euros. No cal dir que Alperi va renovar també majoria absoluta, per quarta vegada, al maig.

Oriola. És l'únic cas en el qual els populars, d'alguna manera, han assumit responsabilitats en la gestió. La fiscalia va presentar una denúncia contra l'anterior alcalde, José Manuel Medina, en la qual es palesaven nombroses irregularitats a la gestió dels fons públics. A això, cal afegir-hi les sospites –arran de l'aparició de diversos enregistraments– de pagament de comissions il·legals per adjudicació milionària del servei de recollida d'escombraries a Oriola. Medina va paraitzar la contractació –encara ho està–, però l'acumulació de sospites forçaren Camps –Medina era un dels fidels del cap del Consell valencià– a sacrificar el batlle oriolà, que fou apartat de les llistes electorals. La successora de Medina, la zaplanista Mónica Lorente, tampoc no va tenir problemes per renovar una còmoda majoria absoluta a Oriola, un dels feus històrics del PP a les comarques del sud.

Terra Mítica. Els enregistraments fets per dos diputats socialistes a empresaris vinculats a la investigació a Terra Mítica, el complex d'oci de Benidorm, per presumpte frau fiscal, posaren Eduardo Zaplana, ex-president de la Generalitat i actual portaveu del PP al Congrés, a l'epicentre del debat

polític. En una d'aqueixes cintes, un dels empresaris apuntava que al llarg de la construcció del parc, que va registrar un sobrecost de 17.000 milions de les antigues pessetes, un altre empresari, Vicent Conesa –vinculat a Zaplana des de la seua etapa com a alcalde de Benidorm– arplegava diners, provinents de comissions il·legals, que, segons aquestes cintes, anaven a parar directament a Zaplana, aleshores president d'una Generalitat, que impulsava la construcció del complex d'oci. Eduardo Zaplana ho negà, però, fins ara, els jutges no han sentenciat a favor seu.

En cap dels casos, el PP ha arribat a pagar cap factura per les ombres de sospita a la seua gestió. Tot al contrari. Ha estat, finalment, el secretari general del PSPV, Joan Ignasi Pla, el que per no pagar les despeses de la reforma de sa casa ha acabat abonant totes les factures juntes.

Pere R. Fernández

Darrer Diumenge d'Octubre

48è Aplec del Puig

Diumenge 28 d'octubre de 2007, 11 hores,
a la muntanyeta "de la patà" (El Puig de Santa Maria, l'Horta)

CONTRA EL MAL QUE ENS VE D'ESPANYA

Parades, esplai infantil, dolçaines i tabals, paelles...

Parlaments:

- David Garrido, historiador
- Patricia Gabancho, escriptora
- Enric Solà, jurista
- Josep Guia, del Cte Executiu del PSAN

Homenatge a Lluís M. Xirinacs

Actuació d'Escaramussa Folk

PSAN

Internet: www.psan.cat
correu-e: psan@psan.cat